

lave, idet de kun kan antages at dække en ringe del af udgifterne ved handelsregistrenes førelse.

For Københavns vedkommende har gebyrerne i 1949 indbragt ca. 8 000 kr. På basis af samlingen af anmeldelser til handelsregistrene for 1949 er gebyrerne for samtlige købstæder og handelspladser under eet opgjort til ca. 5 000 kr. og for alle landdistrikterne under eet til ca. 2500 kr.

En opgørelse af udgifterne ved førelsen af registrene er ikke mulig, fordi det med dette arbejde beskæftigede personale også udfører andet arbejde på vedkommende kontor, ligesom registrenes andel i fællesomkostninger som husleje, lys, varme, rengøring o. lign. ikke kan opgøres. Efter foreliggende oplysninger må det dog antages, at udgifterne langt overstiger indtægterne.

Nærværende lovforslag fremsættes med henblik på at foretage en å jour-føring af disse gebyrer. Da det endvidere må anses for praktisk, at gebyrernes størrelse ikke er fastsat i loven, men at de fra tid til anden kan reguleres, uden at dette kræver lovændring, foreslås det at bemyndige handelsministeren til at fastsætte gebyrernes størrelse. Der kan i denne henseende henvises til, at lov om aktieselskaber af 15. april 1930 på samme måde i § 81 har

bemyndiget handelsministeren til at fastsætte de nærmere bestemmelser om betaling for registrering af aktieselskaber.

Det er tanken at indføre gebyrer også for anmeldelser fra sparekasser samt fra selskaber med vekslende medlemsantal eller vekslende kapital, hvilke anmeldelser som foran anført hidtil har været gebyrfri, idet man finder, at også disse selskaber bør bære deres del af udgifterne ved handelsregistrenes førelse.

I § 36 i fimaloven af 1. marts 1889 er det fastsat, at de foreskrevne gebyrer for Københavns, købstædernes og handelspladsernes vedkommende tilfalder vedkommende bys kasse og for landets vedkommende amtsfattiggassen. Handelsregistrene føres udenfor København af politimestrene, og det foreslås derfor, at de af politimestrene opkrævede gebyrer indgår i statskassen. I København føres handelsregisteret af magistraten, og det foreslås derfor, at de af magistraten opkrævede gebyrer tilfalder kommunens kasse. Disse afgifter er iøvrigt af en anden karakter end kendelserne for næringsbreve og beværterbevillinger, der tilfalder kommunekasserne. For disse får staten dog en indtægt gennem stempelafgifterne.